

Stínování v sobě zrcadlí vztah k nuancím víry. Ponechává otevřený prostor pro vlastní účast i výklad posluchače. Podobně jako různé barevné odstíny vnímá každý člověk trochu jinak, tak i pohledy na zřejmou věc nebo *pravdu*, se mohou lišit...

*Stínování | v sepjetí | tmavnou světlem | čáry života | mihá se | stínování | mezi námi...
Pane, studna je hluboká*

Ondřej Štochl studoval na konzervatoři v Praze hru na violu a skladbu. Ve studiích pokračoval na hudební fakultě AMU – obor skladba ve třídě prof. Marka Kopelenta. Věnuje se především tvorbě komorních a orchestrálních skladeb, někdy s vokální či elektronickou složkou. Ve spolku *Konvergence* působí jako umělecký vedoucí, skladatel a violista.

Šeptet je prostorově pojatý septet, v němž se to nejpodstatnější říká šeptem... Jde mi o zamyšlení nad tím, jak spolu dnes komunikujeme. Čím dál víc mi připadá, že mezilidská komunikace dnes stojí a padá s frázemi. Slušnými, zdvořilými, protože prostými všech skutečných emocí. Spíš než skutečného porozumění dosahujeme opaku – ignorování druhého, jeho potřeb, obrany před jeho upřímností. Ve frázích se učíme myslet už od batolecích let – a pokud chceme vnímat druhého, musíme sledovat jemné náznaky, tichá, němá gesta. Vlastně to, co mu uteče spíše náhodou. Nedivme se vzrůstajícímu počtu „postižených“, kteří se frázemi domluvit naštěstí nikdy nedovedou, ani spotřebě antidepresiv u těch, kteří se naopak neobejdou bez nich... A co s tím vším má společného můj *Šeptet*? Jeho hlavním tématem je vnímavost, křehké mikroklíma pro šeptaná sdělení. Aby přestala jen šeptat...

Monika Nagl-E je akademická malířka a pedagožka. Studium volného malířství absolvovala na akademiích výtvarných umění – v Norimberku u prof. Wendlanda a v Mnichově u prof. Dahmen. Oba ji připravovali na vztah a cestu k abstraktní malbě. Inspirována oběma velkými uměleckými osobnostmi, již od svých studentských dnů hledala transcendentní hodnoty v malbě, integrované do kontextů okamžiku, dnešní doby a tedy také do dějin, filozofie a hudby.

Hranice prostoru - Kolotoč

...krystalické, tekoucí a tvrdé, sklo, odraz a malba pronikají do místnosti. Hranice, které odhalují, jsou viditelné a kontrolovatelné. Odolnost a svoboda, sebevědomí a vědomí se setkávají a komunikují, stejně jako oddělovací sklo uměleckého objektu vytváří odstup, ale také zrcadlí v novém úhlu to, co jej prostupuje. Reflexní odrazy a stíny se stávají samostatnými a využitelnými obrazy jako odlesk digitálního světa.

...a každou chvíli bílý slon... (z básně „Carousel“ od Rainera Maria Rilke)

12. 6. 2018

experimentální prostor NoD, 19.30h

prostor...interakce

TOMÁŠ PÁLKA (*1978)

MetaFolkPhoses

GERALD RESCH (*1975)

Splitter

AXEL SEIDELMANN (*1954)

Quando svane la luce... – 4 Tempelgesänge | *premiéra*

JÖRG WIDMANN (*1973)

Fantasie

MICHAELA PÁLKA PLACHKÁ (*1981) & **TOMÁŠ PÁLKA**

Stínování

ONDŘEJ ŠTOCHL (*1975)

Šeptet

Ensemble KONVERGENCE & hosté

Irena Troupová :: zpěv | Jiří Mráz :: klarinet

Yanina Alachnovič :: flétna | Matěj Vlk, Irena Štochlová :: housle
Ondřej Štochl :: viola | Sebastian Tóth :: cello | Ondřej Melecký :: kontrabas
Egli Prifti :: klavír | Jan Tuláček :: kytara

Jan Bubák :: dirigent

Monika Nagl-E :: výtvarná instalace

Konvergence děkuje svým podporovatelům:

Státní fond kultury ČR

Tomáš Pálka vystudoval kompozici na brněnské konzervatoři u Pavla Zemka-Nováka a dále na hudební fakultě AMU u Marka Kopelenta. Postgraduální studium skladby absolvoval ve třídě Milana Slavického. Je spoluzakladatelem a předsedou skladatelského spolku a souboru Konvergence. Ve svých skladbách se zaměřuje k vyjadřování svého vztahu k duchovním hodnotám.

MetaFolkPhoses (2012) je reakcí na můj dlouhodobý zájem v oblasti folklóru.

V minulosti se jednalo o zájem aktivní, v dnešní době však stále zainteresovaný v podobě mnohých úprav pro soubory, které se interpretací lidové hudby zabývají. Není to ani 2 měsíce, kdy jsem komponoval nové taneční pásmo pro soubor Javorníček v Brně.

V rovině koncertní se otevírá možnost, jít v úpravách a inspiraci mnohem dál, nad rámec běžných aranží. Skladba je řešena konceptuálně a měla by být jakousi ozvěnou na lidové melodie, kterými se zabývám vlastně ještě mnohem déle, než jsem začal kdysi vůbec se studiem skladby. Uchopením a způsobem interpretace se však dostáváme na pomezí mezi experimentem, principy soudobé hudební tvorby a lidové tvořivosti obecně.

Gerald Resch studoval kompozici ve Vídni, Kölnu a Grazu (Michael Jarrell, York Höller a Beat Furrer), současně se věnoval studiu hudební vědy, filozofie a dějin umění. Strávil několik studijních pobytů v Berlíně, Paříži a v Římě. Pracuje jako univerzitní docent na *Universität für Musik und Darstellende Kunst* ve Vídni a na soukromé univerzitě *Anton Bruckner Privatuniversität* v Linci.

V cyklu **Střepina (Splitter)** hornorakouské básničky Waltraud Seidlhofer jsou jednotlivé fráze, slova a slabiky rozděleny přes stránku podle daného uspořádání. Namísto souvislých vět jsou střídány různé sémantické pole, takže způsob čtení mezi jednotlivými znaky je ponechán na čtenáři. „Kombinace graficky přísné formy a volného čtení mě fascinovala. Do mé skladby *Splitter* jsem umístil mřížku přes tok básně, čímž jsem získal jisté rytmické rozdělení textu. Se sítí této rytmické struktury jsem začal volně pracovat na základě asociace. Na některých místech se objevuje jasná rytmická mřížka: zdůraznil jsem tyto průchody údery trianglu s použitím metronomu. Doufám však, že dojem volně rozvíjející se hudby je silnější než vnímání sítě, která je podkladem.“

Axel Seidelmann pochází z Linze. Působí jako skladatel, hudební pedagog a dirigent. Studoval na Musikhochschule Wien kompozici (u F. Neumanna a F. Burta), dirigování, housle a hudební výchovu, dále na Universität Wien historii, hudební vědu a dějiny umění.

Byl ředitelem orchestru *Neuer Wiener Musikverein*, provinčním ředitelem *Wiener Werkersängerbund* a založil skupinu *Vokaltheater* v Dramatickém centru ve Vídni. V roce 1986 se stal spoluzakladatelem skladatelské asociace *Wiener Musikforum*, kterou posléze v letech 1990-92 sám řídil. Od roku 1988 učí na Univerzitě múzických umění ve Vídni, kde je od roku 1996 profesorem zvukového inženýrství, od roku 2002 profesorem hudební teorie a od roku 2004 vedoucím Institutu kompozice a elektroakustiky. Jeho hudba je stylově různorodá, emocionální, spontánní a vyznačuje se specifickými zvukovými efekty.

Prostorová kompozice **Quando svane la luce... – 4 Tempelgesänge** je koncipována k vernisáži, kde se „mísí“ umělecké dílo, posluchač i interpret v rámci společného prostoru. Ve čtyřech částech (Mantra, Yangqi, Enigma, Taqsim - pojmy jsou asociativní) mají samotní hráči určitou improvizaci svobodu. Housle a viola zaujímají zvláštní roli, přinášejí výrazné a samostatné sólové plochy, komentují hudební vývoj, jsou přestávkami do „zvukové masy“.

Pedálové tóny, ostináta, heterofonní překryvy a rozdělené hocquetovské rytmy, tónové řady připomínající indické rágy a maqam - to vše odkazuje na starodávné rituální techniky. Nová (tj. soudobá) hudba se prolíná se středověkými, indickými, čínskými i arabskými vlivy.

Hra kroužících zvuků a křížujících motivů putujících prostorem, formuje a znovu rozkládá jednotlivé vrstvy. Některé plochy se vyvíjejí, chtějí se prosadit, jiné se nemění, dokud v určitém okamžiku zcela nezmizí...

Jörg Widmann se narodil v Mnichově. Studoval hru na klarinet na *Hochschule für Musik* u G. Starker, později v New Yorku na *Juilliard School* u Ch. Neidlich. Vedle studia klarinetu se věnoval kompozici (W. Hiller, H. W. Henze, H. Goebels, W. Rihm). Vystupuje především jako sólový klarinetista, kde dosahuje celosvětově velkých úspěchů. Od roku 2001 do roku 2015 byl Widmann profesorem klarinetu na Univerzitě Freiburg a od roku 2009 se stal tamtéž profesorem skladby. Od roku 2017 působí na *Barenboim-Said-Akademie* v Berlíně.

Ve **Fantasii** se odehrává „veškerá propracovanost současného klarinetového zvuku“. Autor vnímá jakýkoli zvuk jako expresivní výrazový prostředek, který skýtá neomezený prostor ztvárnění. Proto se v této kompozici snoubí romantická zvučnost s ironickými pasážemi, undergroundovou zvukovostí, tanečními prvky, prvky židovské hudby či třeba prvky jazzu. „Fantazie pro sólový klarinet je můj první skutečný kus pro můj vlastní nástroj, tedy klarinet. Ve své přebujelé virtuozitě a veselém i ironickém základu odráží zkušenosti I. Stravinského nebo C. M. von Webera a způsob psaní pro klarinet rozvíjí dále novým způsobem. Je to malá imaginární scéna v duchu *commedia dell'arte*, kde níž současně dialogy různých lidí v jednom uzavřeném prostoru.“

Michaela Pálka Plachká studovala na Janáčkově konzervatoři v Ostravě, dále obor kompozice na AMU v Praze u Prof. Juraje Filase. V rámci studia absolvovala stáž na *Universität der Musik und Darstellende Kunst* ve Vídni a zúčastnila se dalších mezinárodních kompozičních kurzů. V současné době dokončuje postgraduální studium na AMU v Praze se zaměřením na zvukové instalace. Ve svých skladbách se nechává inspirovat literaturou i výtvarným uměním. Zajímavým obohacením pro její tvorbu je v poslední době také práce s lidmi, s energií, vnímání různých dimenzí světa a bytí a cyklická povaha života.

Kompozice **Stínování** (2014) vznikala jako naše společné dílo (společně s mým manželem) a jejím hlavním inspiračním zdrojem bylo prostředí bavorských Alp, kde s rodinou šestým rokem žijeme.